THE HAGIOGRAPHY OF NĀGĀRJUNA

translated by

Kalsang Yeshi   Nathan Katz

New York   *Colombo*

Introduction

The text used for this translation of the *rnam. thar.*[1] of Ācārya Nāgārjuna (sLob. dpon. kLu. sgrub) was published by E. Kalsang at Varanasi,[2] in an edited edition of the *'Phags. yul. grub. chen. brgyad. cu. rtsa. bzhi' i. byin. rlabs. skor. lus./lo. rgyus. rnam. par. thar. pa. rnams. bzhugs. so.*. This hagiography is found on pages 51 to 57 of Kalsang's edition.

The author of the text, dGe.slong.[3] sMon . grub. shes. rab., tells us that it was based on the discourses of his teacher, bLa. ma. chen. po. Mi. 'jigs. pa. sByin. pa. dpal.[4] One is also referred to a longer version [5] of these hagiographies, which may be found in the Tibetan cannon, *bsTan. 'gyur., rgyud.*, Vol. *lu.*, facs. la-34b.

rNam. thar. texts play an important role in Tibetan Buddhism. Combining elements from both the folk and monastic religions, they somewhat resemble Catholic texts of the lives of the saints, and they are an inspiration for the *saṅgha*[6] and laity alike. The characters portrayed in the texts are the *grub. thob.*, or *mahāsiddhas*, the saints of the Vajrayāna. Their role in the Diamond Vehicle is that of a symbol for human potentiality, and is thus similar to the roles of the *bodhisattva* in the Mahāyāna and the *arahant* in Theravāda and nikāya Buddhism.

*   *   *

---

[1] *rnam. thar.* Das (*A Tibetan-English Dictionary*, Delhi: Motilal Banarsidass, repr. 1970 [Calcutta: Baptist Mission Press, 1902], p. 757),etymologizes *rnam. thar.* as "complete escape, emancipation, and hence: memoir, life, biography". A good modern rendering would be 'hagiography'.

[2] E. Kalsang (ed.), *The Biography of the Eighty-Four Saints of Buddhist*. Varanasi: Buddhist Temple, 1972.

[3] *dge. slong.* = *bhikshu* = ordained monk.

[4] Kalsang, *op. cit.*, p. 204.

[5] *ibid.*, p. 207: *rgyas. pa.*

[6] *dge. 'dun.*

༄། །ཀ་ཏྟ་ནྣ་ཀཱ་ཛྫ་ན་སྟེ་སློབ་དཔོན་ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱི་ལོ་རྒྱུས་ནི། ཡུལ་རྒྱ་གར་ཤར་ཕྱོགས་ཀཉྩི་ཞེས་བྱ་བའི་
བྱེ་བྲག་ཀ་རྟ་ར་བྱ་བ་ཡིན་ལ། རིགས་བྲམ་ཟེ། དངོས་གྲུབ་སྒྲོལ་མ་ལས་ཐོབ་པ་ཡིན་ལ། དེ་ཡང
ཀ་རྟ་ར་ན་གྲོང་ཁྱེར་བྲི་ཆོ་ཕྱེད་དང་གཉིས་ཡོད་པ། ཀུན་ལ་འཛེམས་པ་དང་འཕྲོག་པ་བྱས་པས།
བྲམ་ཟེ་ཀུན་འདུས་ནས་འདིས་འོ་སྐྱོལ་ཐེད་ལ་མི་འཚམས་བ་བྱས་པས་འདི་དང་འཐབ་པ་ལས་ཡུལ
གཞན་དུ་འཁྲམས་འགྲོ་བ་དྲག་ཅེས་གྲོས་བྱས་པའི་གཏམ་དེ་སློབ་དཔོན་གྱིས་གསན་ནས་བྲམ་ཟེ་ཀུན་ལ
མི་བཏང་ནས་ཁྱེད་རྣམས་ཡུལ་གཞན་དུ་མ་འགྲོ་ཞིག །ཡུལ་གཞན་དུ་སྡུག་བསྔལ་བར་འོང་བས
ཁྱེད་ཅག་ཀུན་ཁོ་བོའི་རྫས་འདི་རྣམས་ཁྱེར་ཅིག་གསུངས་ནས་ནོར་ཐམས་ཅད་སྦྱིན་པར་བཏང་ནས།
སློབ་དཔོན་ཀ་རྟ་ར་ནས་བྲོས་ཏེ་བསིལ་བ་ཚལ་གྱི་ཕ་རོལ་ནཱ་ལནྡ་ར་ཕྱིན་ནས་རབ་ཏུ་བྱུང་སྟེ་རིག་པའི
གནས་ལྔ་ལ་སྦྱངས་པས་མཁས་པའི་མཐར་ཕྱུག་པར་གྱུར་ཏོ། དེ་ནས་བཤད་པ་ལ་སྐྱོ་ནས་སྒྲུབ་པ
མཛད་པས་སྒྲོལ་མའི་ཞལ་གཟིགས་ཏེ། དཔལ་ན་ལནྡ་པའི་ཆོས་སྐོར་དགེ་འདུན་བརྒྱ་བཞུགས་པའི
འཚོ་བ་དང་གནས་སྤྲངས་ཏེ་ཡུལ་གཞན་དུ་བྱོན་ནས་གྲོང་ཁྱེར་ཅིག་ཏུ་བསོད་སྙོམས་མཛད། སླར
རང་གི་གནས་སུ་ལོག་ནས་བདག་གི་བསམ་པ་འདི་འདྲ་བས་སེམས་ཅན་གྱི་དོན་མི་འགྲུབ་པས་ཡོན་ཏན
ཐོབ་པར་བྱས་ལ་འགྲོ་དོན་བྱ་སྙམ་དུ་དགོངས་ནས་རྒྱལ་པོའི་ཁབ་ཏུ་ཕྱིན་ནས། འབྱུང་པོ་ཁྱུ་མཆོག་གི
འབྱུང་མོ་བཙྭ་གཉིས་ཀྱི་བཟླས་པ་བྱས་པས་ཞག་དང་པོ་ལས་གཡོས། གཉིས་པ་ལ་ཆུ་བརྡོལ།
གསུམ་པ་ལ་མི་འབར། བཞི་པ་ལ་རླུང་ལངས། ལྔ་པ་ལ་མཚོན་གྱི་ཆར། དྲུག་པ་ལ་རྡོ་རྗེའི་ཆར།
བདུན་པ་ལ་དངོས་སུ་འབྱུང་མོ་ཀུན་འདུས་ནས་བར་གཅོད་བྱས་པ་ལ། སློབ་དཔོན་གྱི་ཐུགས་དམ་ལ
གཡོ་བ་མེད་པས་བར་གཅོད་མ་ཚུགས་པ་དང་། གནོད་སྦྱིན་མོ་ཀུན་འོངས་ནས་ཁྱེད་ལ་ཅི་དགོས་ཟེར
ཀྱིས་སྦྱིན་ཟེར་བ་ལ། གཞན་མི་དགོས་པའི་འཚོ་བ་སྦྱོར་ཅིག་གསུངས་པ་ལ། དེ་རྣམས་ཀྱིས་འབྲས
ཕུལ་བཞི་དང་ཚོད་མ་ལྔ་རྟག་ཏུ་སྟེར་བ་དེ་བཞེས་ཀྱིན་སློབ་དཔོན་གྱིས་ལོ་བཅུ་གཉིས་སྒྲུབ་པ་མཛད
པས་འབྱུང་མོ་བརྒྱ་རྩ་བརྒྱད་དབང་དུ་འདུས་ནས་འགྲོ་དོན་བྱ་སྙམ་པ་དང་། རི་ཀྲན་ཀྲ་ཤེལ་ར་བྱོན
ནས་རི་དེ་གསེར་དུ་བསྒྱུར་ལ་འགྲོ་དོན་བྱ་སྙམ་ནས་རི་ལྕགས་སུ་བྱས། ལྕགས་ཟངས་སུ་བྱས་ཙན། །
འཕགས་པ་འཇམ་དཔལ་གྱི་ཞལ་ནས། འདི་ལ་སེམས་ཅན་ཀུན་རྩོད་པ་ཆེན་པོ་འབྱུང་བས་སྣོད་པ
གསོག་པར་འོང་གསུང་ནས་འཕྲོ་བཅད་དེ་པོར་བས། ཀྲན་ཀྲ་ཤེལ་ད་ལྟ་ཡང་ཟངས་མདོག་སླག་པོར
ཡོད། དེ་ནས་ལྷོ་ཕྱོགས་དཔལ་གྱི་རི་བོར་བྱོན་པའི་ལམ་བར་དུ་གཙང་པོའི་འགྲམ་དུ་ཕྱིན་པ་ན། །

བ་ཡང་ཛཱི་དུ་མདང་འཕྲད་ནས་ཆུའི་ལམ་དྲིས་པ་ན། ལམ་ངན་པ་ཆུ་སྲིན་དང་། དམ་གྲོག་ཅན་གྱི་མི་
བདེ་བའི་ལམ་བསྟན་པ་དང་། བ་ཛཱི་གཞན་ཞིག་འདུག་པ་དེ་འོངས་ནས་ལམ་འདི་ལེགས་པ་མ་ཡིན།།
འདི་ནས་གཤེགས་ཟེར་དེས་སློབ་དཔོན་ཁར་ནས་ཁྲིད་པས། ཆུའི་དཀྱིལ་དུ་སློབ་དཔོན་གྱིས་སྤྲུལ་པའི་
ཆུ་སྲིན་ལ་སོགས་པའི་འཇིགས་པ་སྣ་ཚོགས་བསྟན་པས། བ་ཛཱི་ན་རེ། བདག་མ་ཤིའི་བར་དུ་མ······
འཇིགས་ཤིག་ཟེར་བས། སློབ་དཔོན་གྱིས་སྤྲུལ་པ་བཏྲུལ་ཏེ་སྐམ་སར་ཁྲིད་པ་དང་། སློབ་དཔོན་གྱིས
ང་འཕགས་པ་ཀླུ་སྒྲུབ་ཡིན་དེ་ཁྱོད་ཀྱིས་ངོ་ཤེས་སམ་གསུངས་པ་ལ། གདམ་ནི་ཐོས་དེ་ངོ་མི་ཤེས་ཞུས་
སོ། སློབ་དཔོན་གྱིས་བ་ཡང་ཛཱི་དེ་ལ་ཁྱོད་ཀྱིས་ང་ཆུ་ལས་བསྒྲལ་བའི་བཏན་པ་ཅི་དགོས་པ་སྟེར་བ་ཡིན་
གསུངས་བས། བ་ཡང་ཛཱི་ན་རེ། བདག་ལ་རྒྱལ་པོ་འོཛ་བའི་ཐབས་ཅིག་ཞུ་ཟེར་ནས། སློབ་དཔོན་
གྱིས་ཕྱོགས་དེ་ན་ཞིང་སྣ་ལའི་སྟོང་པོ་གཅིག་ཡོད་པ་ལ་ཆུ་གཏོར་བས་ཞིང་དེ་མ་ཐག་གླང་པོ་ཆེར་གྱུར···
ནས་རྒྱལ་པོའི་བཞོན་པ་བྱས། དམག་ཚོགས་དགོས་ཞུ་བ་ལ་གླང་པོ་ཆེ་མཁྱེན་པ་ན་དམག་འོང་བ་ཡིན་
གསུངས་པ་དེ་བཞིན་དུ་བྱུང་སྟེ། རྒྱལ་པོའི་མིང་སྣ་ལ་ཧྲྀཏྟི་ཞེས་བྱ་ལ། བཙུན་མོའི་མིང་སྲི་ཏྲི་ཞེས་བྱ
བར་གྱུར་ཏོ། གནས་གྲོང་ཁྱེར་ཛྷ་ཏི་དྷ་ན་ཞེས་བྱ་བའི་ཡུལ་ཁྱད་པར་འཕགས་པ་ཅིག་གྲུབ་སྟེ།[7] རྒྱལ་
པོ་ལ་ཁྲལ་འཛལ་བའི་གྲོང་ཁྱེར་འབུམ་ཚོ་བརྒྱད་ཅུ་རྩ་བཞི་ལ་དབང་བྱེད་པའི་རྒྱལ་པོར་བྱས་ནས། །
སློབ་དཔོན་གྱིས་ལྷོ་ཕྱོགས་དཔལ་གྱི་རི་ལ་བྱོན་ནས་སྒོམ་སྒྲུབ་མཛད་ཀྱི་ན་ཡུན་རིང་དུ་བཞུགས་པ་ལ། །
རྒྱལ་པོ་སྣ་ལ་ཛྷ་ཏྲྀས་བླ་མ་དྲན་ཏེ་དཔལ་གྱི་རི་བོར་འོངས་ནས། སློབ་དཔོན་ལ་ཕྱག་དང་བསྐོར་བ་བྱས
ཏེ། རྒྱལ་པོས་སློབ་དཔོན་ལ་ཞུས་པ། རྒྱལ་སྲིད་ནི་མནོག་ཆུང་ལ་ཉེས་པ་ཆེ་བར་འདུག་པས་བདག···
ལ་མི་དགོས། བདག་སློབ་དཔོན་གྱི་སྤྱན་སྔར་སྡོང་པ་ལགས་ཞུས་པས། སློབ་དཔོན་གྱིས་རྒྱལ་སྲིད་མ··
བསྐྱུར་བར་རིན་པོ་ཆེའི་ཕྲེང་བ་ལ་སློབ་དཔོན་གྱིས་ལ་རྒྱལ་སྲིད་སྐྱོངས། དུས་མ་ཡིན་པར་འཆི་བའི····
འཇིགས་པ་མེད་པའི་བཅུད་ལེན་སྒྲིན་གྱིས་གསུངས་པས། རྒྱལ་པོ་ན་རེ། སློབ་དཔོན་དང་ལྷན་ཅིག··
ཏུ་འདུག་པའི་སྐབས་ཡོད་ན་རྒྱལ་སྲིད་དང་བཅུད་ལེན་དགོས། དེ་མ་ཡིན་ན་མི་དགོས་ཞེས་ཟེར་ནས··
འགྲོར་མ་འདོད་བར་དེ་ཉིད་དུ་གནས་པར་གྱུར་པ་ན། དེ་ལ་སློབ་དཔོན་གྱིས་གདམས་པ་གནང་སྟེ། །
རང་ཡུལ་དུ་བཅུད་ལེན་པ་སྒྲུབས། ལོ་བརྒྱའི་བར་དུ་རྒྱལ་སྲིད་བཟུང་སྟེ་གནས་སོ། དེའི་བར་འགྲོ··
བ་རྣམས་འབྱོར་པ་དང་ལྡན། རིའི་བྱ་དང་རི་དྭགས་ཀུན་ཀྱང་བདེ་བར་འཚོ་བ་ལས་ལོ་བརྒྱན་སློབ··
དཔོན་གྱིས་སངས་རྒྱས་ཀྱི་བསྟན་པ་དར་ཞིང་རྒྱས་པར་མཛད་པ་ལ། བདུད་དགའ་རབ་དབང་ཕྱུག··

ཕྲག་དོག་སྐྱེས་ནས་བར་ཆད་ཀྱི་ལྟས་བཀྲ་མི་ཤིས་པ་སྣ་ཚོགས་བྱུང་སྟེ། ཉི་ཟླའི་སྣང་བ་མེད་པ་སོགས་སོག
པོར་གྱུར་པ་དང་། ཤིང་ཐོགས་ཐམས་ཅད་རང་བཞིན་གྱིས་འབྲུལ་བ་དང་། ཆར་ཆུ་དུས་སུ་མ······
བབས་པས་སྲིག་ཆགས་རྣམས་མུ་གེས་གཟིར་བ་དང་། ནད་དང་མཚོན་གྱི་བསྐལ་པ་དར་བ་དང་། །
རྩི་ཤིང་ནགས་ཚལ་ལ་སོགས་པ་ཀུན་སྐམ་པའི་ལྟས་མི་ཤིས་པ་སྣ་ཚོགས་བྱུང་བ་དང་། རྒྱལ་པོ་སླུ་ལ་ཧྲི
ཧྲིས་འདི་སྙམ་སྟེ། འདི་དག་ནི་གཞན་མ་ཡིན་ཏེ་ངའི་བླ་མ་ལ་གནོད་པའི་ལྟས་ཡིན་སྙམ་རང་གི་སྲས···
ཙནྡྲི་ཀ་སླ་ར་བྱ་བ་ལ་རྒྱལ་སྲིད་བྱིན་ཏེ། འཁོར་ཉུང་ཟད་ཅིག་དང་བཅས་ཏེ་དཔལ་གྱི་རི་བོར་སློབ····
དཔོན་གྱི་སྤྱན་སྔར་ཕྱིན་པ་དང་། བླ་མས་བྱ་དོན་ཅི་ལ་འོངས་དྲིས་པ་ལ། རྒྱལ་པོ་ན་རེ། བདག་དང'''
སེམས་ཅན་སྐལ་བ་ཟད་གྱུར་དམ། རྒྱལ་བའི་བསྟན་པ་ཉམས་པར་གྱུར་དམ་ཅི། ནག་པོའི་ཕྱོགས···
རྣམས་རྒྱལ་པར་གྱུར་པའམ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཟླ་བ་ལྟར་དཀར་ལ། ཆར་སྤྲིན་དང་འབྲིའི་བདུད···
ཀྱིས་བསྒྲིབས་སམ་ཅི། རྡོ་རྗེ་ལྟ་བུའི་བླ་མ་དམ་པ་ལ། འདུས་བྱས་རང་བཞིན་བྱུང་ངམ་སྡུག་ལྟས····
རྣམས། བྱུང་བས་བདག་ནི་འདི་ནི་མཆིས་པ་ལགས། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོས་དགོངས་ལ་བྱིན་གྱིས་རློབས།
ཞེས་ཞུས་པས། སློབ་དཔོན་གྱིས་གསུངས་པ། སྐྱེས་པ་ཐམས་ཅད་འཆི་བ་ཡིན། འདུས་པ་ཐམས····
ཅད་འབྲལ། བསགས་པ་ཐམས་ཅད་འཛད། འདུས་བྱས་ཀྱི་མཐའ་ཐམས་ཅད་མི་རྟག་པ་ཡིན་ན་དེ་ལ
མི་དགའ་བ་ཅི་ཡོད། ཁྱོད་རང་བཅུད་ལེན་ཁྲིར་ལ་སོང་ཞིག་གསུངས་པས། དེ་ན་རེ། བླ་མའི་རྩར··
བཅུད་ལེན་ཟ་ཡིན་འདུག་ན་འདུག །བླ་མ་མི་བཞུགས་ན་བདག་ལ་བཅུད་ལེན་མི་དགོས་ཟེར་ནས་དེར··
འདུག་གོ །དེ་ནས་སློབ་དཔོན་འཕགས་པས་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་སྦྱིན་པར་བཏང་བ་ལ། ལྷ་ཚོངས····
པས་བྲམ་ཟེ་གཅིག་ཏུ་སྤྲུལ་ནས་དབུ་བསླངས་པས། སློབ་དཔོན་གྱིས་ཀྱང་སྙིན་བར་ཞལ་གྱིས་བཞེས····
པ་དང་། རྒྱལ་པོ་སླུ་ལ་ཧྲི་ཧྲིས་སློབ་དཔོན་འགྲོངས་པའི་སྡུག་བསྔལ་མ་བཟོད་ནས། སློབ་དཔོན་གྱི····
ཞབས་ལ་སྤྱི་བོས་གཏུགས་ཏེ་གྲོངས་སོ། མི་ཐམས་ཅད་ཀྱང་བྲམ་ཟེ་དེ་ལ་ཁ་ཁྲེར་བར་བྱེད་དོ། དེའི····
དུས་སུ་སློབ་དཔོན་གྱིས་དབུ་བྱིན་པས་གཞན་གང་གིས་ཀྱང་མཆོད་བ" ན། ཙ་ཀུ་ཤ་གཅིག་གིས་རང་གི་
དབུ་བཅད་ནས་ཆངས་པ་ལ་ཕྱིན་ཏེ། དེ་ནས་ཤིང་ཐམས་ཅད་ཀྱང་སྐམས། མི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་བསོད···
ནམས་ཀྱང་འགྲིབས་སོ། སྟོན་གྱི་གནོད་སྦྱིན་མོ་བརྒྱད་གྱིས་སློབ་དཔོན་གྱི་སྐུ་ལུས་བསྲུངས་ནས་ད་ལྟ····
ཡང་ཡོད་དོ། བླ་མའི་གདུང་འཚོབ་ཏུ་ཀླུའི་བྱང་ཆུབ་བཞུགས་པའི་འོད་ཉུ་བ་མོ་འཕྲོ་པ་ཟླ་ཟེར་ཅམ་ད་ལྟ··
ཡང་ཡོད། སློབ་དཔོན་གྱི་སྐུ་ལུས་དེ་རྒྱལ་བ་བྱམས་པའི་བསྟན་པ་ལ་སླར་བཞེངས་ནས་འགྲོ་བའི་དོན···
མཛད་གསུང་ངོ་། ག་དུ་ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱི་ལོ་རྒྱུས་རྫོགས་སོ།།

English Translation

As for the account of Guru Nāgārjuna, or ācarya [1] kLu. sgrub.: He was from Kahora, in the eastern part of India (Kattsi), and of brahmin caste. He attained perfection [2] from Tārā.[3]

In Kahora there were twenty-five thousand cities. Because all the people were going to destroy and ravish all the brahmins, all the brahmins got together and said: "Because these people will harm all of us, it would be better to go and wander in some other country, rather than to stay and fight with them."

Nāgārjuna heard this discussion, and then sent this message to all the brahmins: "Don't go to another country! Suffering would only follow you there. so you take all of my things." And he gave all his property as alms.

Nāgārjuna fled from Kahora to the other side of bSil.ba.tsal.[4] and went to Nālānda. There he became a monk. By studying the five branches of learning,[5] he became unsurpassed as a scholar. He renounced *saṁsāra* by his studies. By doing a retreat, Tārā appeared to him.

Then he left his home and vocation among the hundred monks, who were staying at Nālānda for Dharma studies. Then he thought like this: "Since all of this does not benefit sentient beings, I will gain knowledge and thereby benefit sentient beings."

Then he went to Rajagriha.[6] He recited the mantras of the twelve female demons of the supreme group of demons.[7] On the first night the earth quaked. On the second night the waters flooded. On the third night the winds blew. On the fifth night there was a rain of weapons. On the sixth night there was a rain of *vajras*.[8] On the seventh night he actually saw all the female demons. They were making obstacles. However

---

1 ācarya = slob.dpon.

2 "perfection" = *dngos. grub.* = *siddhi.* This technical term is problematic for translators. Sarat Chandra Das (*A Tibetan-English Dictionary,* Delhi: Motilal Banarsidass, repr. 1970 [Calcutta: Baptist Mission Press, 1902], p. 359) offers "the accomplishment of the real thing sought for," be it material or spiritual. He lists (pp. 359-360) eight types of *dngos. grub.,* In this context,the translators have selected its more general usage as "perfection," a step on the path of *mchog.gi.dngos. grub.* 'the supreme attainment' of Buddhahood.

3 Tārā = sGrol. ma.

4 bSil. ba. tsal = literally "cool garden place".

5 The five branches of learning (*rig. pa'i. gnas. lnga.*) are: (1) *gso. ba. rig. pa,* medicine; (2) *sgra. rig. pa.,* language and poetics; (3) *gtan. tshig. rig. pa.,* logic; (4) *bzo. rig. pa.,* technologies; and (5) *chos. rig. pa.,*religion.

6 Rajagriha = rGyal. po' i. khams.

7 "the twelve female demons of the supreme group ot demons" = *'byung.po. khyu.* mchog. gi. *'byung. mo. bcu. gnyis.* Probably the twelve *bstan. ma.,* which A. K. Gordon (*The Iconography of Tibetan Lamaism,* New York: Paragon Book Reprint Corp., revised edition, 1967, p. 76) renders as "the twelve She devils ..under control of Ekajaṭā" [Ral. gcig. ma.], as "furies" (*idem.*), which Das (*op. cit.,* p. 560) calls "sprites," and which in India would be called *bhūtanī* (*ibid.,* p 925) or *churail.*

8 vajra = rdo. rje.

by doing meditation[9] without distraction, the obstacles couldn't affect him. Then all the female demons came and asked, "What do you want ? We will give it to you."

Nāgārjuna said, "I don't need anything. Merely prepare a livelihood for me." Thereafter they always gave him four measures of rice and the five vegetables, which he ate during twelve years in retreat. Then Nāgārjuna thought about putting all 108 female demons under his power, thereby benefitting sentient beings.

Nāgārjuna thought, "I should go to Mt. Ghandashila and do benefit for sentient beings by changing the mountain into gold." After that he changed the mountain into iron. Then he changed it into copper. Then the Noble Mañjuśri[10] said, "Sentient beings will have great arguments about this mountain, thereby accumulating sin." So Nāgārjuna stopped and left. Even today Mt. Ghandashila has the brown color of copper.

On the road to Mt. Lho.phogs.dpal.gi.ri., Nāgārjuna came to a big river. He met with many cowherders and asked about crossing the river. They showed him a bad road. It was uncomfortable with crocodiles and ravines. Another cowherder came. "This road is not good. Come away from here," he said. Then he picked Nāgārjuna up and carried him away.

In the middle of the water, Nāgārjuna conjured up miraculous crocodiles and various terrifying things. The cowherder said, "As long as I don't die, you have nothing to fear." Nāgārjuna dissipated the conjurations and went to dry ground. He said, "I am the Noble Nāgārjuna. Don't you recognize me ?"

"I've heard about you, but I don't recognize you," the cowherder replied.

Nāgārjuna said, "You carried me across the water. Whatever you want I will give to you."

The cowherder asked for a way to become a king.

Then Nāgārjuna caused water to pour forth from a big sāla tree. By Nāgārjuna's powerful blessings,[11] the tree then became an elephant, which immediately became a kingly vehicle. The cowherder asked for troops of soldiers, and Nāgārjuna said, "When the elephant trumpets, soldiers will appear." And so it was.

The king was called Sāla Bhantha, and his queen was called Sinidhi. They took up dwelling in a city called Bhahitna in a splendid country. Eighty-four lakhs of

---

[9] meditation = *thugs. nam.*

[10] Noble Mañjuśri = *'Phags.pa.'jam.dpal.*

[11] "By Nāgārjuna's powerful blessings" is a rather free translation of a most interesting Tibetan grammatical device. Rather than say that the elephant, troops of soldiers, and the splendid city "exist" (*yod. pa.*), the text says that they *grub. ste.*. In footnote 1 we discussed this technical term for which there are no European-language equivalents, which comes from the Sanskrit *siddha/siddhi*, and which is often translated as 'accomplishment' (Das, *op.cit.*, p. 359). Sinee *grub. ste.* (*grub.*+ the terminative particle *ste.*) is in the verb's position in this phrase, it is suggestive of the modality of existence for Nāgārjuna's conjurations. The text indicates this modality not only for the elephant, but for the kingly life of the cowherder.

King Sāla Bhantha thought, "All of these omens of harm refer only to my lama, not to anyone else." He gave his kingdom to his son, Shindnya Kurmāra and, with a few of his retinue, went to Nāgārjuna.

The lama asked, "Son, why have you come here ?"

The king said:[17]

All of our fortunes have been consumed,
All Buddha's teachings have decreased.
The Black Ones[18] have become victorious.
Your great compassion, white like the sun,
Is obscured, as by a rain cloud, by a devil.
All of these terrible omens are signs of the death[19]
Of the holy, *vajra*-like lama.
Since all of this has happened, I came here.
Think of your great compassion !
Give us your blessings !

Nāgārjuna said:

All living things die,
All compounded things separate.
Whatever is accumulated, it ends.
All phenomena are impermanent, it's true.
Why then, do you grieve?
Take your elixir and go.

The king said, "If I could take the elixir while staying with my lama, then I would. But if you die, then of what need is any elixir ?" So the king stayed with Nāgārjuna.

Noble Nāgārjuna gave away all his wealth as alms. Seeing this, the god Brahma[20] incarnated[21] as a brah min and begged for Nāgārjuna's head. Nāgārjuna promised to give even his head.

King Sāla Bhantha could not endure to see Nāgārjune die, so he touched the crown of his head to Nāgārjuna's food and he died.

All the people criticized the brahmin. At that time, nothing could be found which would cut Nāgārjuna's head, so Nāgārjuna took one blade of Kusha grass and cut off his head and gave it to the brahmin.

Then all the trees dried up. Even people's merit[22] decreased. Even today, the eight female demons we mentioned before guard Nāgārjuna's body. Nāgārjuna's disciple, Nāgabodhi, stays and is even now shining almost as brightly as the moon.

It is said that at the time when Maitreya's[23] teachings come, Nāgārjuna's body will arise and benefit all sentient beings.

This account of Guru Nāgārjuna is complete.

---

[17] The following speeches by Nāgārjuna and the king are in *śloka* (verse).

[18] "Black Ones"=*nag. po.*, any person or demon who obstructs the spread of the Dharma.

[19] "are signs of the death, . . . of the lama"='*dus. byas.* (*saṁskṛta*) *rang. bshin. byung. dam*. This is an interesting Tibetan idom. Literally it reads: "compounded phenomena happened." This is taken by Tibetans to indicate that that which comes to pass from all compounded phenomena, *viz.*, death, is immanent.

[20] Brahma = Lha. tshangs.

[21] incarnated, manifested = *sprul.*

[22] merit = *bsod. nams.*

[23] Maitreya = rGyal. ba.' Byams. pa.

cities offered taxes, and the king ruled them. Nāgārjuna went to Lho.phogs. and stayed in a meditational retreat of long duration.

The king missed the lama. He came to dPal.gi.ri., then circumambulated and did prostrations to Nāgārjuna. The king said to Nāgārjuna, "There is very little meaning in my temporal rule. It's all a big mistake and I no longer want it. I beg to stay with Nāgārjuna."

Nāgārjuna said, "Do not quit your temporal rule. Let the *Precious Garland*[12] become your teacher to rule the kingdom. If you take this elixir[13] which I will give you, then you needn't fear an untimely death."

The king said, "If there is enough time to stay with you, then I will accept both the kingdom and the elixir. But if there is no time to stay with you, then I don't want any of it." Since he didn't want to go. he remained.

Nāgārjuna gave teachings[14] to the king. The king then remained in his country for a hundred years and accomplished the techniques of the elixir.[15] During that time, all sentient beings became wealthy. Even all the birds and wild animals lived comfortably. During those hundred years, Nāgārjuna spread the Buddha's teachings far and wide.

All of this aroused the jealousy of dGa'. rab. dbang. phyog.[16] Various unlucky omens happened. There was darkness without light from the sun or moon. All the fruits naturally dried up. The rains did not come on time, and all beings became dizzy with famine. An aeon of disease and fighting spread. All fruit treees and forests dried up. All these unlucky omens happened.

---

[12] *The Precious Garland* = *Rin. po. che'i. phreng. pa.* = *Rājaparikathā-ratnamālā.* This work is a *prajñāparamitā* text and not just a homoletic work of advice to the king, as this story might indicate. In some sections it reads as a Mādhyamaka treatise, establishing *śūnyatā* (*stong. pa. nyid.*) by the refutation of all positions (*dṛṣti*), the *prasaṅga* methodology. In other sections it transcends ethical injunctions addressed to the king, establishing the *bodhisattva* path in the genre of the *prajñāparamitā*. It has been translated into English by Jeffrey Hopkins, Ven. Lati Rinpoche and Anne Klein (Nāgārjuna and the Seventh Dalai Lama, *The Precious Garland and The Song of the Four Mindfulnesses,* London: George Allen & Unwin, The Wisdom of Tibet Series, No. 2, 1975).

[13] elixir = *bcud. len.* = *rāsa.* This technical term means something like vital essence. By extracting the vital essence from a plant, a rock, etc., one is said to be able to consume its vitality, thus prolonging life. (See Das, *op. cit.,* p. 394.)

[14] teachings = *gdams.* This technical term refers to a series of stages on a given topic. For Tantric practices, the *gdams.pa.* would include: (1) *lung.,* the spiritual authorization to begin the practices; (2) *dbang.skur.,* the empowerment or initiation (*abhiśeka*); and (3) *sgom.sgrub.,* the completion or actualization of the teachings.

[15] "the techniques of the elixir" = *bcud. len. pa.sgrubs.*

[16] dGa'. rab. dbang. phyog. is a demon who becomes especially jealous when humans begin to progress in the Dharma practice. He is said to possess five arrows (*mda'. lnga.*) used to distract practitioners. They are: (1) *smyo. byed.kyi.mda'.,* the arrow to make one crazy; (2) *sred.byed.kyi.mda'.,* the arrow to burn one; (3) *kun. tu. rmons. byed. kyi mda'.,* the arrow to make one ignorant; (4) *skem. byed. kyi. mda'.,* the arrow to make on desirous; and (5) '*chi. byed. kyi.mda'.,* the arrow which kills.